

NIEUWSBRIEF

van de Stichting voor het dove kind in Tanzania

"SHUBI"

Februari 2010 jaargang 18 nummer 26

Inhoud:

- Bericht van het bestuur
- Dropje
- Digitalisering nieuwsbrief
- Verslag coördinator trainingen
- Shubi financieel

Beste Shubi-relaties,

Het afgelopen jaar is een jaar geweest van aftasten en herbezinnen. In januari 2009 is de helft van het bestuur vernieuwd en een deel van de mensen heeft nieuwe taken gekregen. We hebben ons bezig gehouden met lopende zaken zoals het meebouwen aan een Assessment Centre in Dodoma en het geven van cursussen die onderdeel uitmaken van een driejaarlijkse cyclus. Een verslag van deze training en een verslag van de driejaarlijkse cyclus, vindt u in deze nieuwsbrief. Twee bestuursleden hebben een cursus gevolgd: 'samenwerken en projectplan schrijven'. Vol enthousiasme zijn we nu bezig met het bespreken van onze visie, kijken of de Shubi-aanpak effectiever kan en het schrijven van projectplannen. Dit zal resulteren in een herziene visie en een nieuw driejarenplan. Tevens hebben we een aanzet gedaan voor een vernieuwde site, kijk maar eens op www.shubi.nl. Helemaal in deze lijn past het digitaliseren van de nieuwsbrief. We willen effectiever omgaan met tijd en kosten en daarom de nieuwsbrief zoveel mogelijk per mail versturen. De secretaris roept daarom u op om uw mailadres te sturen naar shubi@live.nl.

Het komende jaar staat het effectief werven van sponsors op het programma, zoals u kunt lezen in het stuk van onze penningmeester. Daarnaast gaat er uiteraard weer een club naar Patandi voor het geven van een training in oktober en willen wij de samenwerking met stichting Eotas continueren. Een andere belangrijke opdracht voor dit jaar is het zoeken van een Tanzaniaanse partnerorganisatie. We werken natuurlijk al veel samen met Tanzaniaanse tutoren, maar door samen doelen op te stellen, beleid uit te stippelen en een bijdrage van de partner te verwachten, willen we een gedeelde verantwoordelijkheid creëren. Zo zal de partner steeds meer zelf gaan doen en maken wij uiteindelijk onszelf overbodig. En dat is waar het uiteindelijk allemaal om gaat. Een mooi toekomstbeeld, maar voor het zover is, hebben we nog een lange weg te gaan!

Met vriendelijke groet,
Bestuur Stichting Shubi

Shubi foundation for Deaf children in Tanzania

Secretariaat: Galjoenstraat 33, 3534 PC Utrecht The Netherlands

tel: + 31 6 27054384, e-mail: shubi@live.nl

Bank account: Fortis Bank Rotterdam nr. 842780211

Internet: **www.shubi.nl**

Verslag coördinator trainingen

In maart 2007 bezochten Gerard Meijerink (destijds voorzitter) en ik Patandi Teacher Training College in Tanzania. Dat is de naam van het opleidingscentrum waar studenten leren om les te geven aan dove kinderen. Zij volgen daarvoor een éénjarige of tweejarige cursus.

We bekeken de school en de voorzieningen. We overlegden met medewerkers van het ministerie van onderwijs en cultuur (departement voor speciaal onderwijs) Mr Migehe en Mr Kulwa en met het hoofd van het opleidingscentrum, Mr Magoha. We concludeerden dat het onderwijs op Patandi studenten te weinig praktische ervaringen biedt.

We maakten lange termijn afspraken maken voor de activiteiten van onze stichting Shubi.

Nu beschrijf ik de afspraken uit 2007 en met veel plezier ook het resultaat in 2009.

Afspraken in maart 2007

Shubi zou 3 trainingen geven van telkens 2 weken op Patandi College aan studenten en hun docenten en aan leraren die al werkten op een unit voor doven naast het College en in de stad Arusha, 20 km verderop. Shubi zou een team samenstellen van Nederlandse en in toenemende mate ook Tanzaniaanse trainers. We formuleerden drie doelen:

1. De materialen op Patandi worden gecontroleerd en zonodig vervangen, zodat ze gebruikt kunnen worden in het onderwijs.
2. Nieuwe docenten en 2e jaars studenten van Patandi leren praktische vaardigheden in communicatie met kinderen met een gehoorstoornis en leren om apparatuur en materiaal te gebruiken. Als hun opleiding is afgerond kunnen ze hun vaardigheden en kennis inzetten op de school waar ze gaan werken.
3. Er wordt samenwerking tot stand gebracht tussen het opleidingscentrum en de 2 units voor dove kinderen in de omgeving.

Resultaten in 2009

In grote lijnen zijn de doelen behaald. Er was een training in 2007, 2008 en 2009. Vele onderwerpen komen jaarlijks aan bod: gebarentaal, communicatie met kinderen met ernstige gehoorproblemen, gehooronderzoek, oorstukjes maken, hoortoestellen aanpassen en omgaan met de gehoorapparatuur.

Elk jaar evalueerden bestuur en vrijwilligers en werden verbeterpunten geformuleerd. Het blijkt nuttig dat Shubi deze trainingen geeft. Ik ben trots op onze vrijwilligers van de afgelopen jaren.

In oktober 2009 bestond het Shubi team al uit 5 Tanzaniaanse en nog maar 4 Nederlandse trainers. Naast 2e jaars zijn telkens ook 1e jaars studenten getraind. In 2009 is er zelfs één extra training gegeven over communicatie. Net voordat een groep 2e jaars hun Patandi diploma zou krijgen, kreeg de groep een extra training van Shubi vanwege haar motivatie en kwaliteit.

Eén student van hen kreeg daarna een baan als tutor op het opleidingscentrum. Zij en een andere oud-student waren in oktober 2009 voor het eerst trainer in het Shubi team. Twee Tanzaniaanse trainers werden in de jaren '90 door Shubi opgeleid en vielen op door hun deskundigheid. Zij werken al jaren voor Shubi als trainer. De vijfde trainer viel op bij een ander project van Shubi in Dodoma. Hij is sinds 2007 ingewerkt als Shubitrainer. Hij is doof, maar kan (ondanks zijn beperkte kennis van het Engels) gebarenles geven, oorstukjes maken en de instructie in Swahili en gebaren geven over oorstukjes maken.

Het Nederlandse team heeft een vaste kern en jaarlijks een nieuwe deelnemer. Iedereen heeft ruime ervaring in zorg of onderwijs aan dove kinderen. Iedereen heeft zijn eigen specialisme. Het is lastig in korte tijd goed om te gaan met hoortoestellen. Ze zijn niet voor elk doof kindbruikbaar, moeten dagelijks gecontroleerd worden en zijn kwetsbaar. De studenten krijgen als leerkracht veel taken. Shubi vraagt van hen extra inspanning zonder financiële beloning.

Binnen het Shubi team wordt veel van elkaar geleerd door discussies en samenwerking.

Er is materiaal ontwikkeld. Er zijn nieuwe onderwerpen toegevoegd aan de training. De studenten zijn vooral blij met alle praktische lessen van Shubi die ze missen in hun Tanzaniaanse opleiding. Ze leren naast hun leraarschap ook zorg te leveren aan hun leerlingen. Ze leren te beschrijven wat ze uitvoeren in grafieken en dossiers, oorstukjes te maken, hoortoestellen te controleren. U voelt het misschien al aankomen. Dit jaar willen we vervolgspraken maken om nog betere resultaten te behalen. Bekijk de website (in opbouw). Shubi houdt u op de hoogte.

Suzanne Jansen-Spit, logopedist, bestuurslid en coördinator trainingen

Dropje

Amsterdam 17 Oktober 2009, daar gingen we dan. Vol goede moed en zin vertrokken we richting Arusha, naar Patandi College. Voor mij was het de eerste keer dat ik les zou geven in Tanzania, ik vond het dus best spannend. Na kennismaking met het team en voorbereiding op zondag kwam dan echt het moment van kennismaking met de studenten, maandagochtend vroeg. Wat mij direct opviel was het verpletterende enthousiasme en de motivatie van de Tanzaniaanse studenten! In Nederland moet je nog wel eens wat motiverende pep-talk houden om studenten geïnteresseerd te krijgen, maar op Patandi College was daar geen sprake van. De lessen communicatie waren erg interactief en gericht op de praktijk. We hebben geprobeerd zoveel mogelijk gebruik te maken van de ervaring die er al was. We merkten namelijk dat de theorie vrij snel werd opgenomen, het omzetten in het uitvoeren van de theorie was nog wel een uitdaging voor de studenten. Gedurende de training hebben we geprobeerd zoveel mogelijk lesideeën mee te geven die de studenten meteen in de praktijk kunnen brengen. Vooral in de tweede week van de training kwam dit mooi tot zijn recht. Een leuk voorbeeld hiervan is: aangezien ik van de studenten een paar woorden Swahili had geleerd ging ik hen een Nederlands woord leren, namelijk het woord 'dropje'. In eerste instantie op de manier waarop de studenten woorden aanleerden bij de kinderen, in tweede instantie op een alternatieve manier. Dus ik begon met het uitspreken van het woord 'dropje', ging het vervolgens vingerspellen en opschrijven. Zo, de studenten kenden nu het woord 'dropje', ze konden het vingerspellen en schrijven. Maar, kenden ze nu ook de betekenis van dit woord? Nou nee, dus tja hoe leggen we nu een doof kind uit wat een dropje is? Ah, in de eerste week hadden de studenten geleerd dat visualiseren bij dove kinderen erg belangrijk is dus of ik een "dropje" wilde tekenen. Zo gezegd zo gedaan, nu wisten de studenten wat een dropje was. Nou nee, toch nog steeds niet.

Tja, ... toch lastig om de betekenis van een woord uit te leggen aan een kind dat nog maar over weinig taal beschikt. Gelukkig wist ik nog een manier: ik deelde echte dropjes uit!! Nu konden de studenten een dropje voelen, proeven, ruiken, kortom: ervaren wat een dropje was. Ja, nu wisten de studenten ècht wat een dropje was! En ze wisten het de dag daarna ook nog en op de laatste dag van de cursus vroegen ze weer of er nog dropjes waren! Maar het belangrijkste wat ze hiervan leerden, is dat dove kinderen sneller leren als ze kunnen ervaren. En dat hebben de studenten goed in hun oren geknoopt. De lessen die zij daarna gaven op de unit gingen bijvoorbeeld over de natuur waarbij de hele klas naar buiten ging om die natuur te ervaren. Er werden nieuwe woorden aangeleerd en uitgelegd door het te laten zien. De studenten riepen in de evaluatie na onze communicatieles "dat ga ik op mijn (stage)school ook doen, dat werkt goed!"

Verder was er in de tweede week een interessante discussie over straffen en belonen. In Tanzania wordt dit anders ingezet dan in Nederland, er komen nog lijfstraffen voor. We hebben vanuit de theorie (piramide van Maslow) besproken wat belangrijke voorwaarden zijn voor (dove) kinderen om te leren. Eén daarvan is veiligheid en vertrouwen. Vervolgens werden de studenten zelf aan het denken gezet hoe dat bereikt kan worden en ontstond de discussie hoe veilig een kind zich voelt als het geslagen wordt. Ons doel was om de studenten zelf aan het denken te zetten en kennis en inzichten hierover te bespreken met andere studenten. Uiteraard ligt dit onderwerp gevoelig en is het een complex vraagstuk dat we niet oplossen in een middag, maar het aanmoedigen tot het nadenken erover maakte dat een aantal studenten anders aankeken tegen dit onderwerp. Goed voorbeeld doet volgen, hopen we! Deze discussie is 's avonds in onze afwezigheid voortgezet want de volgende dag vroegen andere groepen ons wanneer de les over straffen en belonen kwam! Studenten gaven aan hier veel aan gehad te hebben.

Helaas kan ik al mijn goede ervaringen niet kwijt in één A-4tje. In het kort kan ik zeggen dat ik de training die we hebben gegeven op Patandi College als zeer nuttig en waardevol beschouw. Ik denk dat we de studenten veel kennis en praktijkervaring hebben meegegeven die ten goede komen aan het onderwijs aan doven en slechthorenden in Tanzania.

Wilma Hogenbirk, gedragskundige

Shubi financieel

Beste donateurs,

Zoals u heeft kunnen lezen in het stuk van het bestuur, heeft Shubi dit jaar hard gewerkt aan het evalueren en bijstellen van haar doelen. Er is veel op touw gezet, maar dit ging helaas ten koste van actieve fondsenwerving en heeft Shubi ingeteerd op haar reserves. Gelukkig was (en is!) Shubi financieel gezond toen ik het penningmeesterschap overnam van Cor Aarts, mijn voorganger. Het jaarverslag van 2009 zal te zijner tijd op de website van Shubi worden geplaatst. De komende tijd kunnen we ons weer toeleggen op het opzetten van projecten voor het werven van sponsors en het maken van plannen voor nieuwe missies.

Zo zullen wij binnenkort een presentatie geven op basisschool Geert Holle in Berkhout. De leerlingen gaan daar in het kader van een project 'moet je horen' geld inzamelen voor Stichting Shubi. Iets waar wij erg blij mee zijn! In april zal ook een presentatie aan de Ronde Tafel Hoorn gegeven worden over de besteding van hun donatie.

Als laatste wil ik nog melden dat het overzetten van de bevoegdheid wat voeten in aarde heeft gehad, iets wat het zoeken naar een prettiger en goedkoper bank in een stroomversnelling bracht. Komend jaar hoopt Shubi een nieuwe bankrekening te openen.

Graag bedank ik onze trouwe sponsors die voor hun steun het afgelopen jaar, juist het afgelopen jaar konden we het erg goed gebruiken.

Vriendelijke groet

Martijn Toll, Penningmeester Stichting Shubi

Digitalisering nieuwsbrief

Digitalisering nieuwsbrief,

Stichting Shubi wil voortaan de nieuwsbrief zo veel mogelijk digitaal versturen. Op deze manier worden kosten bespaard, wordt de tijd van vrijwilligers effectiever ingezet en wordt ook het milieu gespaard. Wij willen hierbij alle ontvangers van de nieuwsbrief oproepen om een mail te sturen naar shubi@live.nl om Shubi te helpen met deze verandering.

Mocht u uitdrukkelijk de wens hebben om de nieuwsbrief per post te blijven ontvangen, dan kunt u dit aangeven bij het secretariaat: Galjoenstraat 33, 3534 PC Utrecht.

Hierbij willen wij Springer en Lippes drukkers bedanken omdat zij, ondanks de kleine oplage, al die jaren onze nieuwsbrief gratis gedrukt hebben. Dank!

Diane van Diemen,
Secretaris Stichting Shubi

www.shubi.nl

Samenstelling bestuur 2009

Harald Haalboom:	voorzitter
Diane van Diemen:	secretaris
Martijn Toll:	penningmeester
Cor Pouw:	technische zaken

Cynthia van Hest:	logistiek
Suzanne Jansen-Spit:	trainingen

Tanzaniaanse vertegenwoordigers:

Benjamin Kulwa:	Head of the Department of special Education Dar es Salaam
Robert Lugeiyamu:	technicus

Actieve vrijwilligers uit 2009:

Salum Abdulrazak, Bilali, Wendy Commandeur, Kassim Kaoneka, Edward Mac Gillavry, Paul Tromp, Saskia Tien, Renée Kwakkel en Wil van der Valk, Paulina Mgonja en Alida S. Kauki

Springer & Lippes drukkers